

የጌታዬ አላህ ነው

أمهري

የጌታ (አርረብ) ትርጉም:-

www.with-allah.com

www.with-allah.com/am

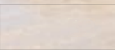

ሙሐመድ ብን ሰርራር አልያማ
ዶክተር ዐብዱላህ ብን ሳሊም ባሀማም

ፈጣሪና ጀግሪ የሆነውን አላህን جلاله ፅወቅ

s://www.with-allah.com/am

አላህ . . . በንብቱ ጣፋጭ፣ ከፍቅርና ወደ
ከመንጠልጠል፣ በአምልኮትና በፍጹምነት እርሱን ብቻ
ልዩ አድርጎ ከመውሰድ የተገኘ በትርጉሙና በይዘቱ
አርኪ የሆነ ስም ነው . . . ምንኛ ኃይል ስም!

አላህን جلاله ዕወቅ

አላህ . . በንቦቱ ጣፋጭ፣ ከፍቅርና ወዶ ከመንጠልጠል፣ በአምልኮትና በፍጹምነት እርሱን ብቻ ልዩ አድርጎ ከመውሰድ የተገኘ በትርጉሙና በይዘቱ አርኪ የሆነ ስም ነው . . ምንኛ ኃይል ስም!

አንደኛ- አላህ ጌታዬ ነው።

﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ﴾ [بخش: 24]

«እርሱ አላህ (ከአምንት) አስገኘው፣ ቅርጹን አሳማሪው ነው፤»

[አልሐሽር:24]

ፍጥረታትን ሁሉ የፈጠረ፣ በጥበቡ ስርቶ ያስተካከለ፣ በቸርነቱና በዕውቀቱ ያሳመረ፣ እርሱ አላህ ﷻ ፈጣሪው፣ ከአምንት አስገኘው፣ ቅርጹን አሳማሪው ነው። ሁሉና ምንጊዜም በዚህ ታላቅ ባሕርይ የሚገለጽ ነው።

1. የጌታ (አርረብ) ትርጉም።

ጌታው (አርረብ)፦ አቻ የሌለው መሪ አለቃ፣ በዘረጋላቸው ጸጋው አማካይነት የፍጥረታቱን ጉዳይ የሚያበጅ፣ መፍጠርና ማዘዝ የርሱ ብቻ የሆነ ገዥ ማለት ነው። ጌታ የሚለው ቃል የ --- ጌታ፣ ለምሳሌ የቤቱ ጌታ፣ የንብረቱ ጌታ . . ተብሎ ከቅጥያ ጋር እንጂ ፍጡራንን በተመለከተ አገልግሎት ላይ አይውልም። ያለ ቅጥያ የሚያገለግለው ለአላህ ﷻ ብቻ ነው።

ስዎች የሚያመልኩት አምላክ (አላህ) እንደሚያስፈልጋቸው ከማወቃቸው በፊት፣ ጌታ እንደሚያስፈልጋቸው የሚያወቁ፣ ከወደፊት ጉዳዮቻቸው በፊት የአሁን ችግራቸው እንዲፈታላቸው የሚፈልጉ እንደ መሆናቸው፣ የአላህን ጌትነት (ሩቡብያህ) መቀበላቸው አምላክነቱን

ጌታው አላህ፦ በማቀናበርና በጸጋዎቹ ዓይነቶች ሁሉንም አገልጋዮቹን የሚያንጽ ሲሆን፣ እነዲሁ ልቦናቸውን፣ መንፈሳቸውንና ስነምግባራቸውን በማበጀት ረገድ ለምርጥ ወዳጆቹ የተለየ ነው። ምርጥ ባሮቹ ይህን ልዩ እነጻ ክርሱ ስለሚፈልጉ፣ በዚህ ክቡር ስሙ እርሱን አብዝተው ይጠሩታል፣ ይለምኑታል።

(ኡሉሀይያን)፣ አምልኮቱን፣ ክርሱ ረድኤት መለመንን፣ በርሱ ላይ መመካትን፣ ወደርሱ መማለስን . . አምኖ ከመቀበላቸው የሚቀድም ሆኗል።

ጌታና ጌትነት ታላላቅ ትርጉሞችን የያዙ ሲሆን፣ ከነዚህም የፍጹማዊ ሥልጣን ባለቤትነትን፣ ሲላይና ጤናን፣ እንዲሁም ስኬትንና መመሪያ መስጠትን የመሳሰሉ ይገኙባቸዋል። አላህ ﷻ እንዲህ ብሏል፦

﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ إِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾﴾

[الشعراء: 79-81]

«ያም እርሱ የሚያበላኝና የሚያጠጣኝ ነው። በታመምኩም ጊዜ፣ እርሱ ያሸረኛል። ያም የሚገድለኝ፣ ከዚያም ሕያው የሚያደርገኝ ነው።» [አልሹባራ: 79-81]

2. ጌታው (አርረብ) መኖሩን የሚያረጋግጡ ማስረጃዎች፦

ዩኒቨርሱና ፍጥረታቱ ሁሉ የአላህን መኖር ያረጋግጣሉ። እውነት መሆኑን ያጸድቃሉ። ያምናሉ፣ ሕልውናውን ይናገራሉ። አላህ ﷻ እንዲህ ብሏል፦

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَأَطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِدْعُوكُمْ لِيُبَغِّرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَيِّءٍ قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٧﴾﴾ [ابراهيم: 10]

«መልክተኞቻቸው፦ ከጎጢአቶቻችሁ

ሙእምን (አማኝ) ሰው፣ አላህ ﷻ እንዲህ ብሏል፦ ምንም የማይሳነው ቻይ ጌታ መሆኑን አስረግጦ የሚያውቅ፣ ብቸኛው እውነተኛ አምላክ መሆኑንም በእርግጠኝነት የሚያውቅ ሰው ነው።

የምታወድ ሰውና የምታመስግነው በችሮታውና በዘረጋልህ ጸጋዎቹ ምክንያት ሲሆን፣ በሁሉም ሁኔታዎች አንተ አላህን ﷻ ከጃይ ነህ።

እንዲሁም ራሾችሁ፣ ወደ ተወሰነ ጊዜም (ያለ ቅጣት) እንዲያቆያችሁ የሚጠራችሁ ሲኾን፣ ሰማያትንና ምድርን ፈጣሪ በኾነው አላህ (በመኖሩ) ጥርጣሬ አለን? አላችው፤ (ሕዝቦቹም)- እናንተ ብጤያችን ሰው እንጂ አይደለህ ሆኖም፤ አባቶቻችን ይግዛቱት ከነበሩት ልትከለክሉን ትሻላችሁ፤ ግልጽንም አስረጅ (ካመጣችሁት ሌላ) አምጡልን አሉ።» [ኢብራሂም:10]

እርሱ ራሱ በሁሉም ነገሮች ላይ አስረጅ ለሆነው ፈጣሪ ጌታ ሕይወት እንዴት ነው ማስረጃ የሚጠየቀው? ይሁን ብለን ማስረጃዎቹን ካየን ለአብነት የሚከተሉትን እናኛለን፦

የፍጥረት (አልፍጥራህ) ማስረጃ፦

ፍጡራን ሁሉ በፈጣሪ የማመን ተፈጥሮን ይዘው ተፈጥረዋል። ከዚህ መሰረታዊ ተፈጥሮ የሚያፈነግጥ፣ አላህ ሕይወትን ያሳወረውና መንፈሱን ያጨለመበት ሰው ብቻ ነው። ተፈጥሮ የአላህን መኖር ከሚያመለክቱ ታላላቅ ማስረጃዎች አንዱ መሆኑን ከሚያስረዱት አንዱ የሚከተለው የነቢዩ ምሥጋሌ ነው። «ሁሉም ሕጻን በተፈጥሮ (በአላህ ለማመን ዝግጅት ያለው) ሆኖ ይወለዳል። ይሁዲ፣ ክርስቲያን ወይም ዞርስትሪያን የሚያደርጉት ወላጆቹ ናቸው። ልክ እንስሳ መሰሉን እንስሳ እንደሚወልድ ማለት ነው። የተጎመደ አካለ ጎደሎ ታዩበታላችሁን? (አታዩም)።» (በቡኻሪ የተዘገበ) እናም እያንዳንዱ ፍጡር በፍጥረቱ

የአላህን ተወላኪ የሚያረጋግጥ ሆኖ ይወለዳል። አላህ ሕይወትን ላላል።

﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الرؤم: 30]

«ወደ እውነት ተዘንባይ ኾነህ ፊትህን ለሃይማኖት ቀጥ አድርግ፤ የአላህን ፍጥረት ያችን አላህ ሰዎችን በርስዎ ላይ የፈጠረባትን (ሃይማኖት ያዙዋት)፤ የአላህን ፍጥረት መለወጥ የለም፤ ይህ ቀጥተኛ ሃይማኖት ነው፤ ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች አያውቁም።» [አልሩም:30]

ለአላህ መኖር ይህ የተፈጥሮ ማስረጃ ነው።

ሰይጣናት ላልተጠናወቱት ሰው፣ የአላህን መኖር የሚያመለክተው የተፈጥሮ ማስረጃ ከሁሉም ይበልጥ ጠንካራው ማስረጃ ነው። ለዚህ ነው አላህ ሕይወትን ያለው።

﴿فَظَرَّتْ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ [الرؤم: 30]

«የአላህን ፍጥረት ያችን አላህ ሰዎችን በርስዎ ላይ የፈጠረባትን (ሃይማኖት ያዙዋት)፤» [አልሩም:30]

በተጨማሪም አላህ ሕይወትን ላላል።

﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ [الرؤم: 30]

«ወደ እውነት ተዘንባይ ኾነህ ፊትህን ለሃይማኖት ቀጥ አድርግ፤» [አልሩም:30]

ጤናማ ተፈጥሮ የአላህን መኖር ይመሰክራል። ሰይጣናት የተጠናወቱት

አላህ . . . በሰው ልጅ ተፈጥሮ ውስጥ የተቀረጸ ስም በመሆኑ ከዚህ የበለጠ ማስረጃ አያስፈልገውም።

ሰው ግን ይህ ማስረጃ ይሰወርበትና ማስረጃ ፍለጋ ይዳክራል። ከባድ ችግርና ፈተና ላይ ሲወድቅ ግን በእጆቹ፣ በዓይኖቹና በልቦናውም ወደ ጌታው በመወተወት እንዲደርስለት በቀጥታ በጤናማ ተፈጥሮው እርሱን ይማጸናል።

የአእምሮ ማስረጃ፦

የአእምሮ ማስረጃዎች ፈጣሪ አምላክ ለመኖሩ እጅግ ብርቱ ከሆኑ ማስረጃዎችና ማረጋገጫዎች ውስጥ ሲሆኑ፣ ከሐዲ አስተባባይ ከሆነ ሰው በስተቀር ማንም ሊያስተባብላቸው አይችልም። ከነዚህ የሚከተሉትን እናገኛለን፦

1. ማንኛውም ፍጡር ፈጣሪ አለው። እነዚህ የቀደሙትም ሆኑ የሚቀጥሉት ፍጥረታት የፈጠራቸውና ያስገኛቸው ፈጣሪ የግድ ሊኖራቸው ይገባል። ለምን ቢባል ራሳቸውን በራሳቸው ሊፈጥሩም ሆነ በአጋጣሚ የተገኙ ሊሆኑ ስለማይችሉ ሲሆን፣ አንድ ነገር ከመገኘቱ በፊት አልቦ ነበርና እንዴት አድርጎ ነው ራሱን የሚፈጥረው?! ማንኛውም ክስተት እንዲከሰት ያደረገው ሠሪ የግድ ሊኖረው ይገባል። የፍጥረታት በዚህ እጽብ ድንቅ ቅንብር፣ ሳቢያና ውጤትን በሚገርም ሁኔታ በሚያስተሳስር፣ ሁነቶችን እርስ በርሳቸው እንዲናበቡ አድርጎ በሚያደራጅ ሥርዓት ውስጥ መኖር በራሱ ዩኒቨርስ በአጋጣሚ ተገኝ የሚለውን ነገር ሙሉ በሙሉ ውድቅ ያደርጋል። በመሆኑም እያንዳንዱ ፍጡር ፈጣሪ ሊኖረው የግድ ነው፤ እርሱም የዓለማት ጌታ አላህ ነው። አላህ ﷻ ይህን የአእምሮ ማስረጃ እንዲህ ሲል ገልጾታል፦

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ [الطور: 35]

«ወይስ ያለ አንዳች (ፈጣሪ) ተፈጠሩን? ወይስ እነርሱ ፈጣሪዎች ናቸው?» [አልጡር:35]

ያለ ፈጣሪ አልተፈጠሩም፤ ራሳቸውን በራሳቸው አልፈጠሩምም። እናም የፈጠራቸው አላህ ﷻ መሆኑ የግድ ይሆናል ማለት ነው። ለዚህ ነው፣ ጁበይር ብን ሙጥዐም (ፈ.ዐ) ነቢዩ ﷺ የአጥጡር ምዕራፍን እየደገሙ በሚከተሉት አንቀጾች ላይ ሲደርሱ፦

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُضِيِّطُونَ﴾ [الطور: 35-37]

«ወይስ ያለ አንዳች (ፈጣሪ) ተፈጠሩን? ወይስ እነርሱ ፈጣሪዎች ናቸው? ወይስ ሰማያትንና ምድርን ፈጠሩን? አይደለም አያረጋግጡም። ወይስ የጌታህ ግምጃ ቤቶች

https://www.with-allah.com/am

https://www.with-allah.com

እነሱ ዘንድ ናቸውን? ወይስ እነሱ አሸናፊዎች ናቸውን?»
[አልጡር:35-37]

በወቅቱ ሙሽሪክ የነበሩት ጁበይር፡ «ልቤ አምልጣ ለመብረር ምንም ያህል አልቀራትም ነበር።» ያሉት። (በቡኻሪ የተዘገበ)

2. በዩኒቨርሱና በፍጥረታቱ ውስጥ የሚገኙ የአላህ ታምራትና ምልክቶች። አላህ ﷻ

እንዲህ ብሏል፡-

﴿قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [يونس: 101]

«፡- በሰማያትና በምድር ያለውን (ታምር) ተመልከቱ፤ በላቸው፤» [ዩኑስ:101]

በሰማያትና በምድር ያሉትን አስተውሎ መመልከት አላህ ﷻ ፈጣሪ እርሱ መሆኑን ያስረዳል፤ የርሱን ብቸኛ ንጉሳትም ያረጋግጣል። አንድ የዐረብ ገጠሬ ጌታህን በምን አወቅኸው? ተብሎ ሲጠየቅ፤ የኩቴ ዱካ ከብቱ የሄደበትን መንገድ ያመለክታል፤ በጠጡም የእንስሳውን ምንነት ይጠቁማል። ባለቡርጆች የሆነው ሰማይ፤ ባለ መንገዶች የሆነው ምድርም፤ ባለ ማእበል የሆኑት ባሕሮችም ሰሚ ተመልካች የሆነ ፈጣሪ መኖሩን አያመለክቱምን?! ነበር ያለው።

3. ዓለም የተቀነባበረና ጥብቅ የሆነ ሥርዓት ያለው መሆኑ። ይህ

ምድራዊ ቁሳዊ ዕውቀቱ የቱንም ያህል ቢመጥቅ፤ ከአዋሳት ግንዛቤ ወዲያ የሆነውን (ንይብን) በጋረዱት መጋረጃዎች ፊት የሰው ልጅ አቅም የለሽ ደካማ ሆኖ ይቆማል። ይህን ድክመት ሊክስ የሚችለው ወሳኝ ነገር ግን በአላህ ማመን ብቻ ነው።

ያስገኘውና ያቀነባበረው አንድ አምላክ፤ አንድ ገዥ ባለቤት፤ አንድ ጌታ መሆኑን ያረጋግጣል። ክርሱ በስተቀር ፍጥረታት ሌላ ፈጣሪ የላቸውም። ክርሱ በስተቀር ሌላ ጌታ የላቸውም። ዩኒቨርስ እኩል ሥልጣን ያላቸውና አቻ የሆኑ ሁለት ጌቶች ሊኖረው እንደማይችል ሁሉ፤ አምልኮች የሚገባቸው ሁለት እውነተኛ አምላኮችም ሊኖረው ፈጽሞ አይችልም። በሁለት አቻ የሆኑ ተመሳሳይ ፈጣሪዎች የተፈጠረ ዓለም ሊኖር አለመቻሉን የመገንዘብ ስሜት በሰው ልጅ ተፈጥሮ ውስጥ የሰረጸ ጥንተ ፍጥረቱ ነው። ቀጥተኛ የሆነ ጤናማ አእምሮም በቀጥታ የሚያስተባብለው እንደሆነ ሁሉ፤ ሁለት አምልኮች የሚገባቸው አምላኮች መኖርም እንዲሁ ውድቅ ይሆናል።

የሽሪዓ ማስረጃ፦

ሁሉም መለኮታዊ ሕግጋት (ሽሪዓዎች)፣ ምሉክ ዕውቀት፣ ጥበብና ርኅራኄ ያለው አዛኝ ፈጣሪ ጌታ መኖሩን ያመለክታሉ። እነዚህ ሕግጋት ያስገኛቸው ሕግ አውጭ የግድ የሚያስፈልጋቸው ሲሆን እርሱም አላህ ﷻ ነው። አላህ ﷻ እንዲህ ብሏል፦

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرْيَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنْ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾﴾ [البقرة: 21-22]

«አላንተ ሰዎች ሆይ! የፈጠራችሁን፣ እነዚያንም ከናንተ በፊት የነበሩትን (የፈጠረውን) ጌታችሁን ተገዙ፤ (ቅጣትን) ልትጠነቀቁ ይከጃላልና። (እርሱ) ያ ለናንተ ምድርን ምንጣፍ፣ ሰማይንም ጣራ ያደረገ ነው፤ ከሰማይም (ከደመና) ውሃን ያወረደ፤ በርሱም ክፍራዎች ለናንተ ሲሳይን ያወጣ ነው፤ እናንተም (ፈጣሪነቱን) የምታውቁ ስትኾኑ፣ ለአላህ ባላንጣዎችን አታድርጉ።» [አልባቆራ: 21-22]

ሁሉም መለኮታዊ መጽሐፍት ይህንኑ ይናገራሉ።

ተጨባጩ ሕዋሳዊ ማስረጃ፦

ለፈጣሪ አምላክ ሕልውና ከማስረጃዎች ሁሉ ይበልጥ ግልጽና በጣም ገዝፎ የሚታየው፣ የዓይንና የሕሊና ብርሃን ባለው ሰው ሁሉ የሚጨበጠውና የሚዳሰሰው ግልጽ ሕዋሳዊ ማስረጃ ነው። ከነዚህ መካከል የሚከተሉትን እናገኛለን፦

ኢትዝም የአእምሮ ሕመም ነው። የአመለካከት መቃወሰና የእሳቤ መዘባት ነው።

- 1. የጸሎቶች ምላሽ ማግኘት፦ የሰው ልጅ አላህን ﷻ ይለምነዋል፣ ይማጸነዋል፣ አቤት ጌታዬ እያለ ምኞቱን እንዲሞላለት ስኬቱን ይጠይቃል፣ ይጸልያል። የለመነው ምላሽ አግኝቶ ፍላጎቱ ይሞላለታል። ይህ ለፈጣሪ ጌታ መኖር ተጨባጭ ማስረጃ ነው። ራሱ የለመነውና የጠየቀው አላህን ብቻ ሲሆን፣ መልስ የሰጠውና ያሳካለትም እርሱ ብቻ ነው። ይህ መሆኑን ለማኾ ሰው ራሱ በተጨባጭ አይቷል ማለት ነው። እንደዚሁም ባለፉት ቀደምት አበው ዘመንም ሆነ በኛ ዘመን ለዚህ አብነት የሚሆኑ አላህ ﷻ ዱዓቸውን የሰማላቸውና የለመኑትን ስላገኙ ሰዎች አያሌ ምሳሌዎችን እንሰማለን። ይህ ለፈጣሪ አምላክ መኖር ተጨባጭ የሆነ ቁሳዊ ማስረጃ ሲሆን፣ ይህን በተመለከተ ቁርኣን ውስጥ በርካታ አንቀጾች ቀርበዋል። ከነዚህም የሚከተሉትን እናገኛለን፦

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ﴿٨٤﴾﴾ [الانبیاء: 83-84]

«አዩብንም (እዮብን) ጌታውን ፦ እኔ መከራ አገኝኝ አንተም ከአዛኞች ሁሉ ይበልጥ አዛኝ ነህ፤ ሲል በተጣራ

ጊዜ (አስታውስ):: ለርሱም ጥሪውን ተቀበልነው። [አልአንቢያ:83-84]

በተጨማሪም ሌሎች ብዙ ቁርአናዊ አንቀጾች ይገኛሉ።

- 2. ፍጥረታት የሕልውናቸው ምስጢርና መሰረት ወዳለበት መመራታቸው። የሰው ልጅ ገና ከእናቱ ማሕጸን ሲወጣ የእናቱን ጡት እንዲጠባ የመራው ማነው?! ሁድሁድ የሚባለውን ወፍ፣ክርሱ ሌላ የማያየውንና ክርስ ምድር ውስጥ ውሃ የሚገኝባቸውን ቦታዎች ለይቶ እንዲያውቅ የመራው ማነው?! እንዲህ በማለት የተናገረው አላህ ﷻ ነው።

﴿رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ [طه: 50]

«ጌታችን፣ያ ለፍጥረቱ ነገርን ሁሉ (የሚያስፈልገውን) የሰጠ፣ከዚያም የመራው ነው አለው።» [ጣዮ:50]

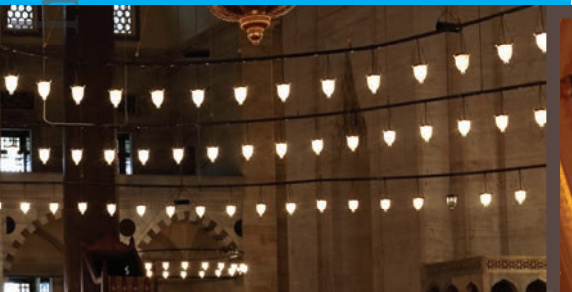
- 3. ነቢያትና መልአክተኞች ይዟቸው የመጡት ታምራትና ምልክቶች። እነዚህ ለነቢዮችና አላህ ለመረጣቸው መልክተኞቹ እውነተኛነት ማረጋገጫ ይሆኑ ዘንድ የተሰጧቸው ምልክቶች ናቸው። እያንዳንዱ ነቢይ ይዞ የመጣው መልአክት፣በእርግጥ ክርሱ በስተቀር አምላክም ሆነ ጌታ የሌለ ከሆነው አንድ ፈጣሪ አምላክ ዘንድ መሆኑን የሚያረጋግጥ ተአምር ይዞ ነው ወደ ሕዝቦቹ የተላከው።

ኤቲዝም የአእምሮ ሕመም ነው። የአስተሳሰብ መዛባት ነው። የሕሊና መታወርና የሕይወት ብክነት ነው

3. በአላህ ጌትነት የማመን ተውሒድ (ተውሒድ አርሩቡብይያ) በአማኙ ላይ የሚያሳርፈው አሻራ፦

- 1. ከግራ መጋባትና ከጥርጣሬ መዳን፦ የሁሉም ነገሮች ጌታ የሆነ፣የፈጠረውና ያስተካከለው ያከበረውና ከሌሎች ፍጥረታት ብልጫ የሰጠው፣በምድር ላይ ተጠሪው ያደረገው፣በሰማያትና በምድር ያለውን ሁሉ ክርሱ ሲሆን ለግልጋሎቱ የገራለት፣ግልጽና ስውር ጸጋዎቹን የዘረጋለት፣ፈጣሪ ጌታ እንዳለው የሚያውቅ ሰው፣በርሱ ተጽናንቶ ወደክርሱ የተጠጋ፣ሕይወት አጠር ያለች፣ ጥሩና መጥፎ፣ፍትሕና ግፍ፣ደስታና ሲቃይ የተቀያየጠባት መሆኑን የሚያውቅ ሰው በግራ መጋባትና በጥርጣሬ እንዴት ይጠቃል?!
የአላህን ጌትነት የሚያስተባብሉ፣ክርሱ ጋር መገናኘት መኖሩን የሚጠራጠሩ ደግሞ ሕይወታቸው ጣዕምም ሆነ ትርጉም የለውም። ሕይወታቸው በጭንቀት፣በጥርጣሬ፣በግራ መጋባትና መልስ በሌላቸው ተከታታይ ጥያቄዎች የተሞላ ሲሆን፣የሚጠጉበት ማእዘን የሌላቸው ያሻቸውን ያህል ብልጠትና የሰላ አእምሮ ቢኖራቸውም አእምሯቸው

https://www.with-allah.com/am

በጥርጣሬና በጭንቀት የሚዋልል ነው። በዚህ መልኩም የዱንያ ዓለም ቅጣትና ስቃይ ጧትና ማታ ልቦቻቸውን እየለበሰበ ይኖራሉ።

2. የመንፈስ እርካታ፦ የመንፈስ እርካታና የሕሊና ሰላም ምንጫቸው አንድና አንድ ብቻ ሲሆን፤ እሱም በአላህና በመጨረሻው ቀን ማመን ብቻ ነው . . ጥልቀት ያለው፣ ጥርጣሬ የማያጎድፈውና አስመሳይነት የማይበክለው እውነተኛ ኢማን ብቻ ነው። ይህ ተጨባጩ ሁኔታ የሚመሰክረው፣ ታሪክ የሚደግፈው፣ ለራሱና በዙሪያው ላሉት ታማኝና ፍትሐዊ የሆነ አስተዋይ የሆነ ማንኛውም ሰው በተግባር የሚመለከተው ጥሬ እውነት ነው። ከሰዎች ሁሉ ይበልጥ በጭንቀት በውጥረትና በብኩንነት ስሜት የሚጠቁት፣ የኢማንን ጸጋና የእርግጠኝነትን እርካታ የተነፈጉ መሆናቸውን ተምረናል።

ኢማን ነፍስ አድን ጀልባ ነው

ራሱን በአላህ ﷻ ያብቃቃን ሰው፣ ሰዎች አስፈላጊያቸው አድርገው ይወስዱታል።

ሕይወት ትርጉም እንዳለው ስለ ማይ ገንዘቡ ፣ ዓላማ አለው ብለውም ስለማያስቡ፣ ምስጢሩን ስለማይረዱ፣ ሕይወታቸው በመደሰቻዎችና በአዝናኝ ነገሮች የተጥለቀለቀ ቢሆንም ጣዕም አልባ ነው። ከዚህ ጋር የመንፈስ እርካታና የሕሊና ደስታን እንዴት መጎናጸፍ ይችላሉ?! እርካታና እውነተኛ ደስታ የኢማን ፍሬ ሲሆን፣ ተውሒድ ደግሞ በጌታዋ ፈቃድ ሁሌም የምታፈራ መልካም ዛፍ ናት። ሰዎች መረጋጋትን አጥተው ሲናወጡ ይጸኑ ዘንድ፣ ሰዎች ሲከፉ ይደሰቱ ዘንድ፣ ሰዎች በጥርጣሬ ሲመቱ እርግጠኞች ይሆኑ ዘንድ፣ ሰዎች ሲብሰለሱ ይታገሡ ዘንድ፣ ሰዎች ሲንቀዠቀዡ ይረጋጉ ዘንድ፣ አላህ ﷻ በምእመናን ልብ ላይ የሚያወርደው መለኮታዊ በረከት ነው። ይህ እርጋታ ነው ጭንቀትም ሆነ ሐዘን ዝር ሳይልበት፣ ፍርሃትም ሆነ ስጋት ሳይደርስበት፣ ጥርጣሬም ሆነ ግራ መጋባት ሳይኖርበት፣ በህጅራ ቀን የአላህ መልክተኛን ልብ ሞልቶ ያጥለቀለቀው። አላህ ﷻ እንዲህ ብሏል፦

﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ [النوبة: 40]

ከአላህ ﷻ ጋር ያለህ ግንኙነት በተዳከመ ቁጥር፣ ለጉት ጎታና ለውስጣ የተጋለጥክ ትሆናለህ።

https://www.with-allah.com/am

«(ነቢዩን) ባት-ረዱት፣ እነዚያ የካዱት ሕዝቦች የሁለት (ሰዎች) ሁለተኛ ኾኖ (ከመካ) ባወጡት ጊዜ፣ አላህ በእርግጥ ረድቶታል፤ ሁለቱም በዋሻው ሳሉ፣ ለንደኛው አትዘን፣ አላህ ከእኛ ጋር ነውና ባለ ጊዜ።» [አልተውባህ:40]

የባልደረባቸው የአቡ በክር (ረ.ዐ) ልብ፣ ለራሳቸውና ለገዛ ሕይወታቸው ሳይሆን ለአላህ መልክተኛ ﷺ እና ለመልእክተ ተውሒድ ዕጣ ፈንታ በሐዘንና በመሳሳት ስሜት ተሞልቶ ነበር። ጠላቶች ዋሻው አፍ ላይ ደርሰው እንደቆሙ ሲመለከቱ እንዲህ እስከ ማለት ደርሰውም ነበር።

«የአላህ መልክተኛ ሆይ! አንዳቸው ወደ እግሮቹ ቢመለከት ከእግሩ ሥር ያየናል።» ሲሉ ነቢዩ ﷺ ልባቸውን በማረጋጋት « አቡ በክር ሆይ! አላህ ሦስተኛቸው የሆነ ሁለት ሰዎችን እንዴታ?» አሏቸው። (በሙስሊም የተዘገበ)

ይህ እርጋታ ፈሪ የሚረጋጋበት፣ የተጨነቀ የሚጽናናበት፣ ያዘነ የሚታገስበት፣ የታከተው የሚያርፍበት፣ ደካማው ብርታት የሚያገኝበት፣ ግራ የተጋባው የሚመራበት፣ ከአላህ የሆነ መንፈስና ብርሃን ነው። ይህ እርጋታ አላህ ﷻ ለምእመናን ባሮቹ በሠሩት በጎ ተግባር፣ ከዘጋጀላቸው ድሎት ውስጥ በዚህ በረከት በሰላሙና በጸጥታው ይረኩ ዘንድ፣ ጥቂቱን ሲያቀምሳቸው፣ አነስተኛውን ሞዴል ሊያሳያቸው፣ በነርሱ ላይ መዓዛና ሽውታው ከርሷ የሚለቀቅበት፣ ብርሃኑ በነርሱ ላይ ከርሷ የሚያፈነጥቅበት፣ ሽቶው ከዚያ የሚያውድበት መስኮት ነው።

3. በአላህ ﷻ ላይ መተማመን፡- መጥቀምም ሆነ መጉዳት ሁሉም ነገር በርሱ እጅ ነው። ሲሳይ ሰጭና አቀነባባሪ ጌታ እርሱ ብቻ ነው። የሰማያትና የምድር መክፈቻዎች ሁሉ የርሱ ብቻ ናቸው። በመሆኑም አንድ ሙእምን ጥሩም ሆነ መጥፎ፣ ጠቃሚም ሆነ ጎጂ ነገር አላህ ከጻፈለት ተቃራኒው እንዲሆን ፍጥረታት ሁሉ አንድ ላይ ቢሰባሰቡ እንኳ እርሱ ከወሰነለት ውጭ የማያገኘው መሆኑን ካወቀ፣ ጠቃሚና ጎጂ፣ ሰጭና ነሺ አንድ አላህ ብቻ መሆኑን ይረዳል። ይህም በአላህ ﷻ ላይ ያለውን መተማመን እንዲጨምር፣ ተውሒዱንም እንዲያልቅ ያደርገዋል። ለዚህ ነው አላህ ﷻ የማይጠቅመውን፣ የማይጎዳውንና ከምንም የማይብቃቃውን

https://www.with-allah.com/am

ነገር የሚያመልከውን ሰው የወቀሰው።
አላህ ﷻ እንዲህ ብሏል፦

﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَاثِيَتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ [الزمر: 63].

«የሰማያትና የምድር
(ድልብ)፣ መክፈቻዎች የርሱ ብቻ
ናቸው፤ እነዚያም በአላህ አንቀጾች
የካዱት፣ እነዚያ እነሱ ከላሪዎቹ
ናቸው።» [አልዙመር:63]

4. አላህን ﷻ ማክበርና ማላቅ፦ የዚህ አሻራ
በአላህ ﷻ በሚያምን፣ በአምልኮት በጸሎት
በፍላጎትና በዓለማዊ እርሱን ብቻ በሚያልም
ሙእምን ሕይወት ውስጥ በጣም ጎልቶ
የሚታይ ነው። አላህ ﷻ በሰማያትና
በምድር ግዛቶቹ ውስጥ ያሉትን አማኝኙ
ሰው ሲያሰተነትን፣ እንዲህ ከማለት ሌላ
የሚለው ነገር አይኖረውም፦

﴿وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الانعام: 80].

«ጌታዬም ነገሩን ሁሉ ዕውቀቱ ሰፋ።»
[አልአንዓም:80]

በተጨማሪም ﷻ እንዲህ ይላል፦

﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ﴾

[آل عمران: 191].

«ጌታችን ሆይ! ይኸን በከንቱ
አልፈጠርከውም፤ ጥራት ይገባህ።»
[አል ሂምራን:191]

ፊትን ወደ አላህ ﷻ መመለስ
እንጂ ሌላ የማይሰበስበው
መበታተን፣ ክርሱ ጋር ብቻ
መገለል እንጂ ሌላ የማያስወግደው
ብቸኝነት፣ እርሱን በማወቅና ለርሱ
ፍጹም በመሆን መደሰት ብቻ እንጂ
ሌላ ነገር የማይጠፋው ሐዘን ልብ
ውስጥ ይገኛል።

ይህ ሁሉ የሚያመለክተው ልብ
በፈጣሪ አምላክ ላይ የሚንጠለጠል
መሆኑን፣ ወዴታውን ለማትረፍ ጥረት
ማድረግን፣ ሽሪዓውንና ሕግጋቱን ለማክበር
መትጋትን፣ በምድርም ሆነ በሰማያት
ሰራሱም ሆነ ለሌላው ቅንጣት ያህል
መጥቀምም ሆነ መጉዳት የማይችልን
ከአላህ ጋር አለማሻረክን ያመለክታል።
አላህን ﷻ ማላቅና ማክበር በሙእምኑ ላይ
የጌትነቱ ተውሒድ ከሚተዋቸው አሻራዎች
አንዱ ነው።

4. ኤቲዝምና አደጋው፦

ኤቲዝም፣ በታመመ እሳቤም ሆነ ጤናማ ባልሆነ ምልክታ፣ ወይም በአፈንጋጭነት በግትርነትና በትዕቢት ብቻ የፈጣሪን ሕመምና ማስተባበል ነው። ኤቲዝም ባለቤቱን ከተጨባጭ ቁሳዊ ነገሮች ውጭ ሌላ ነገር ማየትና መገንዘብ እንዳይችል የሚያደርግ አመለካከት ውስንነት፣ ልቦ ጨለማነትና የአእምሮ የአስተሳሰብ እንክንና የሕሊና ጽልመት ነው። በዚህም በሰው ልጆችና በእምነቶቻቸው ላይ የማቴሪያሊዝምን የአስተሳሰብ ጎራ እሳቤዎችን በመጫን፣ ለጥመትና ለዕድለ ቢስነት ይዳርጋል። ሰብአዊ ፍጡር፣ በሌላው የተፈጥሮ ቁስ ላይ የሚተገበሩ ሕግጋት የሚተገበሩበት ተራ ቁስ ነው ብሎም ያምናል።

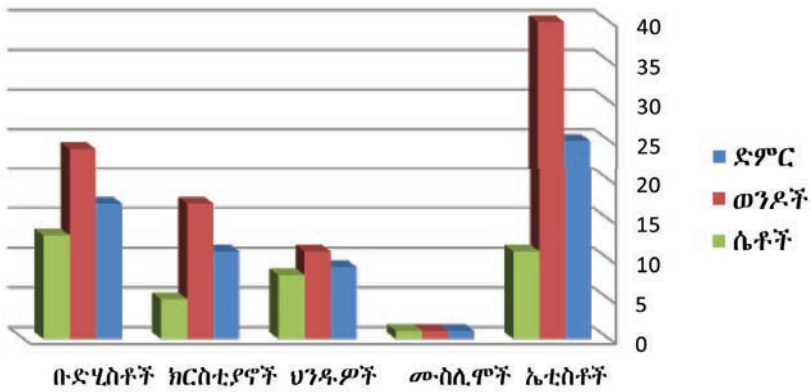
ይህ ሁሉ ወደ ሌጣ ቁሳዊነት፣ ክመንፈስ ደስታና ከሕሊና እርጋታ ወደተራቆተው ወደ ሻካራው ራሽናሊዝም እንዲያዘነብል በመገፋፋት የሰውን ልጅ ለአደጋ ያጋልጠዋል። ኢአማኝ የሆነ ሰው በአምላክ መኖር የማያምን እስከሆነ ድረስ፣ ቅጣትም ሆነ የአምላክን ቁጣ የማይፈራ ያሻውን ነገር ባሻው ሰዓት የሚፈጽም ይሆናል። ይህ ደግሞ በአላህ ሕመካድና የርሱን መብት ለሌላው መስጠት ከመሆኑም ባሻገር፣ ሰብአዊ ተፈጥሮን ለብልሽትና ለውድመት አደጋ የሚያጋልጥ ነው። ለዚህ ነው ራስን የመግደል ወንጀል በኤቲስት ርእዮተኞች፣ በምሁራንና በገጣሚያን ታሪክ ውስጥ በዝቶ የምናገኘው። ታሪክ በነዚህ ሁነቶች የተሞላ ነው፤ ጥናቶችም ይህንን ያረጋግጣሉ። የዓለም ጤና ድርጅት WHO ኤክስፐርቶች የሆኑት ደክተ ጆስ ማኑኤልና ተመራማሪ አልሳንደራ ፍሌሽማን ያካሄዱት ጥናት፣ በሃይማኖትና ራስን በማጥፋት መካከል ያለውን ግንኙነት በሚገልጸውና ከሰዎች ሁሉ ይበልጥ ራሳቸውን በብዛት የሚገድሉት ኢአማኝ ኤቲስቶች መሆናቸውን ያረጋግጣል። ዝርዝሩ በተከታዩ ዲያሎግም ቀርቧል።

<https://www.with-allah.com/am>

ራስን የመግደል አማካይ ቁጥር (ከያንዳንዱ 100000)

መልመጃ

1. የአላህን መኖር የሚያመለክተው ማስረጃ አእምሮ፣ ሕዋሳዊ ዕውቀት፣ ተፈጥሮና ሽሪዓ የሚመለከቱ በጣም ግልጽ የሆነ እውነታ ከሆነ ዘንዳ፣ ኢስማኝ ኤቲኮቶች የኖሩት ለምንድን ነው?! . . .
2. ሰዎች የአላህ ﷻ አምላክነት (ኡሉህይያ) ሳይሰማቸው በፊት ጌትነቱን (ሩቡብይያውን) የሚያውቁት ለምንድን ነው?
3. የአላህን ﷻ መኖርና በየዕለቱ የምትመለከታቸውን ጌትነቱን የሚያመለክቱ ማስረጃዎችን ዘርዘራቸው።
4. የአላህን ﷻ ጌትነት ትርጉሞችን ጥቀሳቸው።
5. በአምላክ አላመመን ወይም በኤቲዝምና ራስን በመግደል መካከል ያለውን ግንኙነት አብራራ። ኢስማኝነት ራስን ወደ ማጥፋት የሚያደርሰው ለምንድን ነው?